

Bruxelles, den 19. juni 2017
(OR. en)

10288/17

**Interinstitutionel sag:
2016/0381 (COD)**

**ENER 292
ENV 614
TRANS 276
ECOFIN 540
RECH 236
CODEC 1049
IA 110**

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	9988/17 ENER 271 ENV 580 TRANS 251 ECOFIN 494 RECH 222 CODEC 984 IA 108
Komm. dok. nr.:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne – Generel indstilling

1. Den 30. november 2016 forelagde Kommissionen ovennævnte forslag som en del af pakken om ren energi. Formålet med forslaget er at fremme energieffektiviteten i bygninger og at støtte bygningsrenovering med henblik på det langsigtede mål om at dekarbonisere den europæiske bygningsmasse. Det lægger navnlig op til, at medlemsstaterne fastlægger langsigtede strategier for renovering, styrker forbindelserne mellem politik for energieffektivitet og finansiering og forbedrer de dermed forbundne systemer for dokumentation og statistiske data vedrørende bygningers energimæssige ydeevne.

2. Forslaget tager også sigte på at fremme etablering af opladningsinfrastruktur i bygninger til elektriske køretøjer og foreslår, at der indføres en intelligensindikator til at angive, hvor parate specifikke bygninger er til bygningsautomatik. Endelig, hvilket er i overensstemmelse med princippet om bedre lovgivning, strømliner og forenkler forslaget de bestemmelser i direktivet, der ikke har ført til de forventede resultater, f.eks. bestemmelser om eftersyn af varme- og klimaanlæg.
3. Behandlingen af forslaget begyndte i januar 2017 under det maltesiske formandskab. Kommissionen forelagde sit forslag og den tilhørende konsekvensanalyse, hvorefter der var en udveksling af synspunkter, hvor Kommissionen besvarede delegationernes spørgsmål. Spørgsmålene fokuserede hovedsagelig på den nøjagtige art og det præcise omfang af de forpligtelser, som forslaget indfører. Nogle delegationer kritiserede den administrative byrde og forpligtelsernes unødige kompleksitet sammenholdt med deres merværdi. Særlig med hensyn til bestemmelserne om ladestandere og intelligensindikatoren var flere delegationer bekymrede for, at det kan være for tidligt eller skabe uforholdsmæssigt store omkostninger at indføre klare forpligtelser.
4. Delegationerne støttede generelt Kommissionens forslag og fremsatte flere anmodninger om ændringer under den detaljerede gennemgang af artiklerne. For at forbedre teksten og finde et passende kompromis ændrede formandskabet teksten på flere punkter. De vigtigste ændringer har til formål:
 - at forbedre og præcisere bestemmelserne om indholdet af de langsigtede strategier for reovering og finansiering (artikel 2a og 10)
 - at mindske antallet af ladestandere til mindst én for erhvervsbygninger. Hvad angår forberedt kabelføring, skal kun hver tredje parkeringsplads være forberedt til kabelføring til elektriske ladestandere i erhvervsbygninger, mens forberedt kabelføring er et generelt krav i beboelsesejendomme. Der blev også i teksten indført yderligere betingelser for, at disse forpligtelser gælder (artikel 8, stk. 2 og 3)
 - at gøre den fremtidige ordning for intelligensindikatoren frivillig og mere konkret (artikel 8, stk. 6, og bilag Ia)
 - at fastsætte en enkelt tærskel på 70 kW for eftersyn af varme- og klimaanlæg og genindføre alternativer til eftersyn (artikel 14 og 15)

- at afskaffe fradraget af vedvarende energi, der produceres uden for stedet, fra bygningens nettoprimæreenergi, og kun tillade, at primærenergifaktorer fastlagt af medlemsstaterne tager højde for vedvarende energi uden for stedet (bilag I).
5. På mødet den 14. maj behandlede Coreper det seneste kompromis fra formandskabet og blev efter bemærkninger fra en række delegationer enig om yderligere ændringer af teksten. Ved den lejlighed meddelte LU, at det ikke kan støtte artikel 8 om elektromobilitet. Kompromiset, jf. bilaget, fremsendes til Rådet med henblik på at nå til enighed om en generel indstilling.

Den generelle indstilling fastlægger Rådets foreløbige holdning til dette forslag og danner grundlag for forberedelserne af forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Ændringer i forhold til det tidligere dokument (dok. 9988/17) er fremhævet med **fed skrift og understregning**. Betragtningerne er blevet tilpasset for at afspejle ændringerne i substansbestemmelserne.

Kommissionen forbeholder sig sin holdning til hele kompromisforslaget i denne fase af proceduren. DK har taget parlamentarisk undersøgelsesforbehold. Alle delegationerne har taget undersøgelsesforbehold med hensyn til teksten.

6. Europa-Parlamentets ITRE-udvalg har udpeget Bendt Bendtsen (PPE) til ordfører og forventes at vedtage sin udtalelse i november 2017. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse den 26. april 2017, mens Regionsudvalget forventes at afgive udtalelse den 13. juli 2017.
7. Det henstilles til Rådet, at det bekræfter sin enighed om den generelle indstilling, jf. bilaget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

- (1) Unionen går fuldt ind for et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og kulstoffattigt energisystem. Energiunionen og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 fastsætter ambitiøse unionsforpligtelser for at reducere drivhusgasemissionerne yderligere (med mindst 40 % senest i 2030 sammenlignet med 1990), øge andelen af vedvarende energi, der forbruges (mindst 27 %) og gennemføre energibesparelser på mindst 27 %, hvorved dette niveau vil blive revurderet med et EU-niveau på 30 % in mente¹, samt for at forbedre Europas energisikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.
- (2) For at nå disse målsætninger kombinerer revisionen af lovgivningen om energieffektivitet i 2016: i) en revurdering af EU's energieffektivitetsmål for 2030 som ønsket af Det Europæiske Råd i 2014 ii) en revision af de centrale artikler i direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og iii) en styrkelse af finansieringsmiljøet, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), hvilket i sidste ende vil forbedre de finansielle vilkår for investeringer i energieffektivitet på markedet.
- (3) Ifølge artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU² skal Kommissionen foretage en evaluering senest den 1. januar 2017 i lyset af de erfaringer og fremskridt, der er gjort under direktivets anvendelse, og om nødvendigt fremsætte forslag.
- (4) For at forberede denne evaluering har Kommissionen taget en række skridt for at indsamle dokumentation for, hvordan direktiv 2010/31/EU er blevet gennemført i medlemsstaterne, idet der er fokuseret på, hvad der fungerer, og hvad der kunne forbedres.

¹ EU/CO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bruxelles, den 24. oktober 2014.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

- (5) Resultatet af evalueringen og konsekvensanalysen viste, at en række ændringer er nødvendige for at styrke de nuværende bestemmelser i direktiv 2010/31/EU og for at forenkle visse aspekter.
- (6) Unionen har forpligtet sig til at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og kulstoffattigt energisystem senest i 2050¹. For at opfylde dette mål har medlemsstaterne og investorerne brug for foranstaltninger, der sigter mod at nå det langsigtede mål for drivhusgasemissioner og dekarbonisere bygningsmassen senest i 2050. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastlægge vejledende mellemliggende trin vedrørende de mellemfristede (2030) og de langsigtede (2050) mål.
- (7) Bestemmelserne om langsigtede renoveringsstrategier i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU² bør flyttes til direktiv 2010/31/EU, hvor de passer bedre ind i sammenhængen. Medlemsstaterne kan anvende deres langsigtede strategier for renovering til at imødegå risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektivitetsrenoveringer og bygningers levetid.
- (8) Dagsordnerne for det digitale indre marked og energiunionen bør være afstemt efter hinanden og tjene fælles mål. Digitaliseringen af energisystemet er hurtigt ved at ændre energilandskabet, fra integrationen af vedvarende energikilder til intelligente net og bygninger, som er klar til installationer med intelligente funktioner. Med henblik på at digitalisere byggesektoren bør der gives målrettede incitamentter til at fremme systemer, der er klar til intelligente funktioner, og digitale løsninger i bebyggede områder.

¹ Meddelelse om energikøreplanen 2050 (KOM(2011) 885 endelig).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

- (9) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende en fælles EU-ordning for angivelse af bygningers intelligensparathed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011. Intelligensindikatoren bør anvendes til at måle en bygningens evne til at udnytte IKT og elektroniske systemer til at optimere sin drift og samspillet med elnettet. Intelligensindikatoren vil øge bygningsejeres og -brugeres bevidsthed om værdien af bygningsautomatik og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og vil skabe tillid hos personerne, der opholder sig i bygningerne, hvad angår de reelle besparelser som følge af de forbedrede funktionaliteter. Anvendelse af ordningen for angivelse af bygningers intelligensparathed bør være frivillig for medlemsstaterne.
- (9a) For at sikre overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør bestemmelserne om beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ændres. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen foretager relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med udarbejdelse af delegerede retsakter.
- (10) Innovation og ny teknologi gør det også muligt for bygninger at yde et bidrag til den samlede dekarbonisering af økonomien. F.eks. kan bygninger fremskynde udviklingen af den infrastruktur, der er nødvendig for intelligent opladning af elektriske køretøjer, og samtidig danne grundlaget for medlemsstaterne, hvis de ønsker det, til at anvende bilbatterier som en strømkilde. [...]

- (10a) Kombineret med en øget andel af elproduktion fra vedvarende energikilder fører elektriske køretøjer til færre CO₂-emissioner og bedre luftkvalitet. Elektriske køretøjer er et vigtigt element i overgangen til ren energi baseret på energieffektivitetsforanstaltninger, alternative brændstoffer, vedvarende energikilder og innovative forvaltningsløsninger vedrørende energifleksibilitet. Bygningsreglementer kan styrkes effektivt ved indførelse af målrettede krav, der støtter etablering af opladningsinfrastruktur i beboelsesejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg. Medlemsstaterne bør også **fastlægge foranstaltninger med henblik på at forenkle [...] etableringen af ladestandere** med henblik på at fjerne hindringer såsom skæve incitamentfordelinger og administrative vanskeligheder, som de enkelte ejere møder, når de forsøger at installere en ladestander på deres parkeringsplads.
- (10b) En lettilgængelig infrastruktur vil mindske udgifterne til installation af ladestandere for de enkelte lejlighedsejere og sikre, at brugere af elektriske køretøjer har adgang til ladestandere. Fastsættelse af krav på EU-plan om forberedelse af parkeringspladser og installation af ladestandere er en effektiv metode til at fremme elektriske køretøjer i nærmeste fremtid og samtidig give mulighed for yderligere udvikling med lavere omkostninger på mellemlang til lang sigt.
- (10c) Nogle geografiske områder med særlige sårbarheder kan imidlertid stå over for særlige vanskeligheder med anvendelsen af disse krav. Dette kan være tilfældet for regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF på grund af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold og ligeledes mikroisolerede systemer, hvis elnet måske skal udbygges for at kunne klare en yderligere elektrificering af lokal transport. Dette vil ikke nødvendigvis være tilfældet. I andre af den type regioner og systemer kan elektrificering af transporten være et vigtigt redskab til håndtering af de problemer med luftkvaliteten eller forsyningsikkerheden, som disse regioner og systemer ofte står over for. I tilfælde, hvor ovennævnte vanskeligheder opstår, **bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at anvende [...] kravene om elektricitet. [...]**

- (11) Konsekvensanalysen pegede på to sæt bestemmelser, hvis mål kan nås på en mere effektiv måde, end det er tilfældet nu. Det gælder for det første forpligtelsen til, før byggeri påbegyndes, at foretage en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende højeffektive alternative systemer, som bliver en unødvendig byrde. For det andet blev det konstateret, at bestemmelser vedrørende eftersyn af varme- og klimaanlæg ikke på tilstrækkelig vis sikrer disse tekniske systemers oprindelige ydeevne og deres ydeevne over tid. Selv billige tekniske løsninger med meget korte tilbagebetalingstider, såsom hydraulisk afbalancering af varmeanlægget og installation/udskiftning af defekte termostatventiler, tages der ikke tilstrækkeligt højde for i dag. Bestemmelser vedrørende eftersyn ændres for at sikre bedre eftersynsresultater. **Disse ændringer sætter fokus på eftersyn af centralvarme- og klimaanlæg og omfatter ikke små varmeanlæg som f.eks. elektriske varmeovne og brændeovne.**
- (12) Navnlig for store anlæg har bygningsautomatik og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer vist sig at være en effektiv erstatning for eftersyn. Montering af sådant udstyr bør betragtes som det mest omkostningseffektive alternativ til eftersyn for store erhvervsbygninger og boligblokke af en størrelse, som muliggør en tilbagebetalingsperiode på mindre end tre år. For små installationer vil dokumentering af systemets ydeevne ved installation støtte kontrollen af overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat for alle tekniske bygningsinstallationer.
- (12a) Indførelsen af ordninger for regelmæssige eftersyn af varme- og klimaanlæg i henhold til direktiv 2010/31/EU indebærer betydelige administrative investeringer for medlemsstaterne og den private sektor, herunder uddannelse og godkendelse af eksperter, kvalitetssikring og -kontrol samt tom kostninger ved eftersyn. Medlemsstater, der har fastlagt de nødvendige foranstaltninger til at etablere regelmæssige eftersyn og indført effektive eftersynsordninger, kan finde det hensigtsmæssigt at videreføre disse ordninger, herunder for mindre varme- og klimaanlæg. **I så fald er det ikke nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler disse strengere krav til Kommissionen.**

- (13) For at sikre deres bedst mulige udnyttelse i forbindelse med bygningsreovering bør finansielle foranstaltninger forbundet med energieffektivitet sammenkædes med kvaliteten af reoveringsarbejdet. Disse foranstaltninger bør derfor sammenkædes med ydeevnen for det udstyr eller materiel, der anvendes til reoveringen, og med installatørens atterterings- eller kvalifikationsniveau eller med de forbedringer, der er opnået som følge af reoveringen, som bør vurderes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter reoveringen eller en anden gennemsigtig og forholdsmæssig metode.
- (14) [udgår]
- (15) De nuværende uafhængige kontrolsystemer for energiattester kan anvendes til kontrol af overholdelsen og bør styrkes for at sikre, at attester er af god kvalitet. Når uafhængige kontrolsystemer for energiattester suppleres af en database, som går videre end kravene i dette direktiv, kan de anvendes med henblik på kontrol af overholdelsen og til at levere statistiske oplysninger om den regionale/nationale bygningsmasse. Høj kvalitetsdata om bygningsmassen er nødvendige, og de kan delvis genereres ud fra databaser, som næsten alle medlemsstater er i færd med at udvikle og forvalte i forbindelse med energiattester.
- (16) For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtheden af energiattester forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre til beregninger, for både attertering og mindstekravene til energimæssig ydeevne, fastsættes og anvendes på en ensartet måde. Medlemsstaterne bør iværksætte passende foranstaltninger, der sikrer, at f.eks. ydeevnen for installerede, udskiftede eller opdaterede tekniske bygningsinstallationer til rumopvarmning, klimaanlæg og vandopvarmning dokumenteres med henblik på bygningers attertering og kontrol af overholdelsen.

- (17) Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om næsten energineutrale bygninger fremlagde, hvordan gennemførelsen af direktivet samtidigt kunne sikre omdannelsen af bygningsmassen og overgangen til en mere bæredygtig energiforsyning, der også støtter strategien for opvarmning og køling¹. For at sikre en korrekt gennemførelse bør de generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne ajourføres, understøttet af det arbejde, der er udført af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), jf. mandat M/480 fra Kommissionen.
- (18) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte mere ambitiøse krav til energimæssig ydeevne på bygningsniveau og for bygningsdele, så længe sådanne foranstaltninger er forenelige med Unionens lovgivning. Det er i overensstemmelse med målene i nærværende direktiv og direktiv 2012/27/EU, at disse krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen eller brugen af produkter, der er omfattet af anden anvendelig EU-harmoniseringslovgivning, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring.
- (19) Målene for dette direktiv, nemlig at reducere den mængde energi, der bruges til dækning af den energiefterspørgsel, som er forbundet med en typisk brug af bygninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler alene. Målene for direktivet nås bedst ved at handle på EU-niveau, da dette sikrer sammenhæng med fælles målsætninger, forståelse og politisk vilje. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹ COM(2016) 51 final.

- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til nærværende direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.
- (21) Direktiv 2010/31/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2010/31/EU ændres således:

1) Artikel 2, nr. 3), affattes således:

"3) "teknisk bygningsinstallation": teknisk udstyr til en bygnings eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varmt brugsvand, indbygget belysning, bygningsautomatik og -regulering, elproduktion på stedet eller en kombination af sådanne installationer, herunder dem, der anvender energi fra vedvarende energikilder"

1a) I artikel 2 tilføjes som nr. 15a), 15b) og 20):

"15a) "varmeanlæg": en kombination af de komponenter, der er nødvendige til en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen øges

15b) "varmeproducerende enhed": den del af et varmeanlæg, der producerer nyttevarme ved hjælp af en eller flere af følgende processer:

a) forbrænding af brændsel i for eksempel en kedel

b) jouleeffekten i varmelegemerne i et elektrisk modstandsopvarmningssystem

c) optagelse af varme fra den omgivende luft, udsugningsluft, vand eller underjordisk(e) varmekilde(r) ved hjælp af en varmepumpe"

"20) "mikroisoleret system": ethvert system med et forbrug på under 500 GWh i 1996, og uden forbindelse til andre systemer."

- 2) Efter artikel 2 indsættes følgende artikel 2a om "Langsigtet strategi for renovering":

"Artikel 2a

1. Medlemsstaterne opstiller en langsigtet strategi for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale masse af både offentlige og private beboelses- og erhvervsbygninger. Denne strategi skal omfatte:
 - a) en oversigt over den nationale bygningsmasse, der efter omstændighederne bygger på statistisk stikprøvetagning og forventet andel af moderniserede bygninger i 2020
 - b) fastlæggelse af omkostningseffektive tilgange til renoveringer af relevans for bygningstypen og klimazonen
 - c) politikker og foranstaltninger til fremme af omkostningseffektive gennemgribende renoveringer af bygninger, herunder gennemgribende renoveringer i etaper
 - d) et fremadrettet perspektiv til vejledning for enkeltpersoners, bygningsindustriens og finansielle institutioners investeringsbeslutninger
 - e) et evidensbaseret skøn over de forventede energibesparelser og generelle fordele.

2. Medlemsstaterne fastsætter i deres langsigtede strategi for renovering en køreplan med foranstaltninger, som med henblik på det langsigtede mål for 2050 om at reducere drivhusgasemissionerne i EU med 80-95 % i forhold til 1990 sigter mod at sikre en meget energieffektiv og dekarboniseret national bygningsmasse. Køreplanen skal indeholde vejledende milepæle for 2030 og 2050.

Derudover skal den langsigtede strategi for renovering tage hensyn til behovet for at bekæmpe energifattigdom i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt af medlemsstaterne¹.

3. Med sigte på at yde vejledning ved investeringsbeslutninger, som omhandlet i stk. 1, litra d), skal medlemsstaterne overveje at indføre mekanismer for:

- a) aggregering af projekter for at gøre det lettere for investorer at finansiere de renoveringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c)
- b) nedbringelse af den oplevede risiko ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor og
- c) anvendelse af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at rette op på specifikke markedssvigt.

4. Medlemsstaterne kan anvende deres langsigtede strategier for renovering til at imødegå risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektivitetsrenoveringer og bygningers levetid."

3) Artikel 6 affattes således:

¹ Afhængigt af resultatet af drøftelserne om direktiv [XXXX] om fælles regler for det indre marked for elektricitet kan der krydshenvises til samme direktivs artikel 29. Desuden bør direktivets betragtning 40 eller 41 suppleres med en præcisering af, at energipolitik betragtes som et potentielt bidrag til at mindske energifattigdom i almindelighed og ikke som årsagen hertil.

"Artikel 6

Nye bygninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nye bygninger opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4."

4) Artikel 7, stk. 5, udgår.

5) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1, tredje afsnit, udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

"2. For så vidt angår nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, der gennemgår omfattende renoveringsarbejder, sikrer medlemsstaterne, forudsat at den pågældende bygning har mere end ti parkeringspladser, og bygningen og parkeringsanlægget er ejet af samme enhed, at der

a) hvis parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og renoveringsforanstaltningerne i forbindelse med større renoveringsarbejder omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b) hvis parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og renoveringsforanstaltningerne i forbindelse med større renoveringsarbejder omfatter parkeringsanlægget,

installeres mindst én ladestander som omhandlet i direktiv 2014/94/EU om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer¹, og ladestanderen er i stand til at starte og standse opladningen som reaktion på prissignaler, sammen med kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler, for på et senere tidspunkt at muliggøre installation af én ladestander til elektriske køretøjer for mindst hver tre parkeringspladser.

¹ EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1.

Kommissionen aflægger senest den 1. januar 2023 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsesområdet for EU's bygningspolitik for at bidrage til fremme af elektromobilitet og foreslå foranstaltninger, hvis det er relevant.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende de krav, der er omhandlet i første afsnit, i forbindelse med bygninger, som ejes og benyttes af små og mellemstore virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003.

3. For så vidt angår nye beboelsesejendomme og beboelsesejendomme, der gennemgår omfattende renoveringsarbejder, sikrer medlemsstaterne, forudsat at den pågældende ejendom har mere end ti parkeringspladser, at der

a) hvis parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og renoveringsforanstaltningerne i forbindelse med større renoveringsarbejder omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b) hvis parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og renoveringsforanstaltningerne i forbindelse med større renoveringsarbejder omfatter parkeringsanlægget,

installeres kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler, for på et senere tidspunkt at muliggøre installation af én ladestander til elektriske køretøjer for hver parkeringsplads.

3a. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på bygninger, for hvilke ansøgninger om byggetilladelse eller tilsvarende ansøgninger er indgivet før eller inden for et år efter den dato, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

3b. Medlemsstaterne fastlægger [...] **foranstaltninger med henblik på at** forenkle etableringen af ladestandere i nye og eksisterende beboelsesejendomme og erhvervsbygninger, uden at dette berører medlemsstaternes ejendoms- og lejelovgivning.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 2 og 3 i forbindelse med offentlige bygninger, som allerede er omfattet af direktiv 2014/94/EU, **og i forbindelse med bygninger, der befinder sig i mikroisolerede energisystemer eller i regioner i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, hvis dette ville føre til betydelige problemer for driften af det lokale energisystem og bringe det lokale nets stabilitet i fare.**

4a. For eksisterende bygninger kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende eller fastsætte kravene i stk. 2 og 3, hvis omkostningerne til ladestander- og kabelføringsinstallationer overstiger 5 % af de samlede omkostninger ved de større renoveringsarbejder.

4b. [...]

c) Følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

"5. Medlemsstaterne sikrer, at når en teknisk bygningsinstallation til rumopvarmning, klimaanlæg eller vandopvarmning installeres, udskiftes eller opgraderes, dokumenteres og videreformidles den nye ydeevne for installationen eller for den ændrede del til bygningsejeren, medmindre dette ikke har indvirkning på dens energimæssige ydeevne, således at dokumentationen er tilgængelig og kan anvendes til kontrol af overholdelse af mindstekravene, der er fastsat i henhold til stk. 1, og i forbindelse med udstedelse af energiattester. Med forbehold af artikel 12 beslutter medlemsstaterne, om de vil kræve, at der udstedes en ny energiattest.

6. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2019 i samråd med de relevante sektorer en frivillig fælles EU-ordning for angivelse af bygningers intelligensparathed. Denne ordning vil omfatte definition af en indikator for intelligensparathed, vil fastlægge en metode til beregning heraf og vil give teknisk input om, hvordan den effektivt gennemføres på nationalt niveau, i overensstemmelse med bilag Ia. Foranstaltningen vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 26. Medlemsstaterne kan anerkende eller anvende ordningen ved at tilpasse den til nationale forhold. Ordningen for angivelse af bygningers intelligensparathed er frivillig for både bygningsejere og medlemsstater."

6) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger:

a) med den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiel, der anvendes til renovering. I dette tilfælde skal det udstyr eller materiale, der anvendes til den pågældende renovering, installeres af en installatør med det relevante attesterings- eller kvalifikationsniveau, eller

b) med de forbedringer, der er opnået som følge af en sådan renovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen, eller

c) med resultaterne af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen i energimæssig ydeevne."

b) Følgende indsættes som stk. 6a:

"6a. Hvis medlemsstaterne opretter en database til energiattester, skal aggregerede anonymiserede data, der opfylder EU's og nationale krav til databeskyttelse, efter anmodning stilles til rådighed til statistiske og forskningsmæssige formål, i det mindste for de offentlige myndigheder."

7) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af de tilgængelige dele af anlæg med en nominel nytteeffekt til rumopvarmning på over 70 kW, som f.eks. varmeproducerende enheder, kontrolsystemer og cirkulationspumper, der anvendes til opvarmning af bygninger. Nævnte eftersyn skal omfatte en vurdering af den varmeproducerende enheds effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov. Vurderingen af den varmeproducerende enheds dimensionering skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i varme anlægget eller i bygningens opvarmningsbehov.

Medlemsstater, der opretholder strengere krav i henhold til artikel 1, stk. 3, er fritaget for pligten til at meddele dem til Kommissionen."

b) Stk. 2, 3, 4 og 5 udgår og erstattes af følgende:

"2a. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre, at brugere gives passende vejledning i udskiftning af varmeproducerende enheder, andre ændringer af varme anlæg og alternative løsninger til vurdering af varmeproducerende enheders effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne tilgang skal svare til virkningen af de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1.

2. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne for erhvervsbygninger fastsætte krav for at sikre, at de udstyres med bygningsautomatik og reguleringssystemer. Disse systemer skal være i stand til:

a) løbende at overvåge, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget

- b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske ejendomsforvaltning, om mulighederne for forbedring af energieffektiviteten
- c) at tillade kommunikation med forbundne tekniske bygningsinstallationer og andre apparater i bygningen, og være interoperabel med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af ikkegenerisk teknologi, udstyr og producenter.

3. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne for beboelsesejendomme fastsætte krav for at sikre, at de udstyres med:

- a) kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygningens ejere eller forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og
- b) effektive reguleringsfunktionaliteter, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution og anvendelse af energi."

8) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af de tilgængelige dele af klimaanlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW. Dette eftersyn skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov. Vurderingen af dimensioneringen skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i klimaanlægget eller i bygningens kølebehov.

Medlemsstater, der opretholder strengere krav i henhold til artikel 1, stk. 3, er fritaget for pligten til at meddele dem til Kommissionen."

b) Stk. 2, 3, 4 og 5 udgår og erstattes af følgende:

"2a. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre, at brugere gives vejledning i udskiftning af klimaanlæg, andre ændringer af klimaanlæg og alternative løsninger til vurdering af klimaanlægs effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne tilgang skal svare til virkningen af de bestemmelser, der er fastsat i stk. 1.

2. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne for erhvervsbygninger fastsætte krav for at sikre, at de udstyres med bygningsautomatik og reguleringsystemer. Disse systemer skal være i stand til:

- a) løbende at overvåge, analysere og tilpasse energiforbruget
- b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske ejendomsforvaltning, om mulighederne for forbedring af energieffektiviteten
- c) at tillade kommunikation med forbundne tekniske bygningsinstallationer og andre apparater i bygningen, og være interoperabel med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af ikkegenerisk teknologi, udstyr og producenter.

3. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne for beboelsesejendomme fastsætte krav for at sikre, at de udstyres med:

- a) kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygningens ejere eller forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og
- b) effektive reguleringsfunktionaliteter, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution og anvendelse af energi."

9) I artikel 19 ændres "2017" til "2028", og følgende punktum tilføjes:

"Som led i denne revision undersøger Kommissionen den rolle, som distrikters og bydeles tilgange spiller i EU's bygningspolitik, f.eks. i forbindelse med samlede saneringsplaner, der omfatter en række bygninger i et geografisk område i stedet for en enkelt bygning".

10) Artikel 20, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere eller lejere af bygninger om energiattester, om deres formål og målsætning, om omkostningseffektive måder, hvorpå bygningens energimæssige ydeevne kan forbedres og, hvor det er hensigtsmæssigt, om de finansielle instrumenter, der er til rådighed til at forbedre bygningens energimæssige ydeevne."

11) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 5 og 22 omhandlede delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 5 og 22 omhandlede delegerede retsakter i en periode på fem år fra den XXX [*datoen for direktivets ikrafttræden*].

Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5 og 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

12) Artikel 24 og 25 udgår.

12a) Artikel 26 affattes således:

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

"Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse."
- 13) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Artikel 4, med undtagelse af det sidste afsnit, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹ udgår.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den XXXX [*indsæt datoen [] 24 måneder efter ikrafttrædelsen*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

¹ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 13.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

I bilagene til direktivet foretages følgende ændringer:

1. I bilag I foretages følgende ændringer:

c) Punkt 1 affattes således:

"1. En bygnings energimæssige ydeevne skal bestemmes på grundlag af det beregnede eller faktiske energiforbrug og afspejle dens typiske energiforbrug til opvarmning, køling, varmt brugsvand, ventilation og indbygget belysning (hovedsagelig uden for boligsektoren).

En bygnings energimæssige ydeevne udtrykkes ved en numerisk indikator for primærenergiforbrug i kWh/(m²·år) med sigte på både energiattestering og opfyldelse af krav til mindste energimæssige ydeevne. Den metode, der anvendes til at bestemme den, skal være gennemskuelig og åben for innovationer.

Medlemsstaterne beskriver deres nationale beregningsmetoder i henhold til de nationale bilag til de overordnede standarder¹, der er udarbejdet i medfør af Europa-Kommissionens mandat M/480 til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). Dette udgør ikke et krav om at overholde disse standarder. Beskrivelse af nationale beregningsmetoder er frivillig i de nationale bilag til de andre standarder²."

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 og 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683, EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 og ISO/EN 52022-1.

d) Punkt 2 affattes således:

"2. Energiforbruget til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand og tilstrækkelig ventilation beregnes, så mindsteniveauer for sundhed og komfort, der defineres af medlemsstaterne, garanteres.

Beregningen af primærenergi baseres på primærenergi- eller vægtningsfaktorer pr. energibærer, der kan baseres på nationale, regionale eller lokale årlige vægtede gennemsnit eller på mere specifikke oplysninger for lokal produktion.

Primærenergifaktorer eller vægtningsfaktorer defineres af medlemsstaterne.

Primærenergifaktorer skal tage højde for vedvarende energi med hensyn til energi, som leveres ved hjælp af energibæreren.

3. Medlemsstaterne kan for at udtrykke en bygnings energimæssige ydeevne vælge at definere yderligere numeriske indikatorer for det samlede ikkevedvarende og vedvarende primærenergiforbrug og drivhusgasemissioner produceret i kg CO₂-ækvivalenter pr. m² pr. år."

e) I punkt 4 affattes indledningen således:

"4. Den positive virkning af følgende forhold tages i betragtning:".

2. I bilag II foretages følgende ændringer:

f) Punkt 1, første afsnit, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder eller de organer, til hvilke de kompetente myndigheder har uddelegeret ansvaret for at gennemføre systemet for uvildig kontrol, udtager en stikprøve af alle årligt udstedte energiattester og kontrollerer disse attester. Stikprøven skal være af en tilstrækkelig størrelse til at sikre statistisk signifikante kontrolresultater."

g) Som punkt 3 tilføjes:

"3) Når der tilføjes oplysninger til en database, skal de nationale myndigheder kunne identificere den person, der har tilføjet oplysningerne, af hensyn til overvågnings- og kontrolformål."

3. Følgende tilføjes som bilag Ia:

"Bilag Ia

Fælles generel ramme for angivelse af bygningers intelligensparathed

1. En indikator for intelligensparathed, dvs. en indikator, der karakteriserer bygningers evner med hensyn til drift, overvågning og forvaltning, samspil med beboere samt efterspørgselsreaktion og interoperabilitet for automatik og reguleringsystemer og tekniske bygningsinstallationer, skal give syntetiske og relevante oplysninger til potentielle ejere og lejere.

2. Metoden til fastlæggelse af indikatoren for intelligensparathed skal give mulighed for omkostningseffektiv og pålidelig beregning af indikatoren på en enkel måde og ved så vidt muligt at anvende allerede tilgængelige oplysninger. Denne metode skal sikre teknologi- og leverandørneutralitet og tage hensyn til europæiske standarder, særlig for interoperabilitet, og overholde europæiske og nationale privatlivs- og databeskyttelsesregler.

 3. De nærmere bestemmelser for effektiv gennemførelse af ordningen må ikke have negativ indvirkning på eksisterende nationale ordninger for attesting af energimæssig ydeevne og skal bygge på lignende initiativer på nationalt niveau."
-